

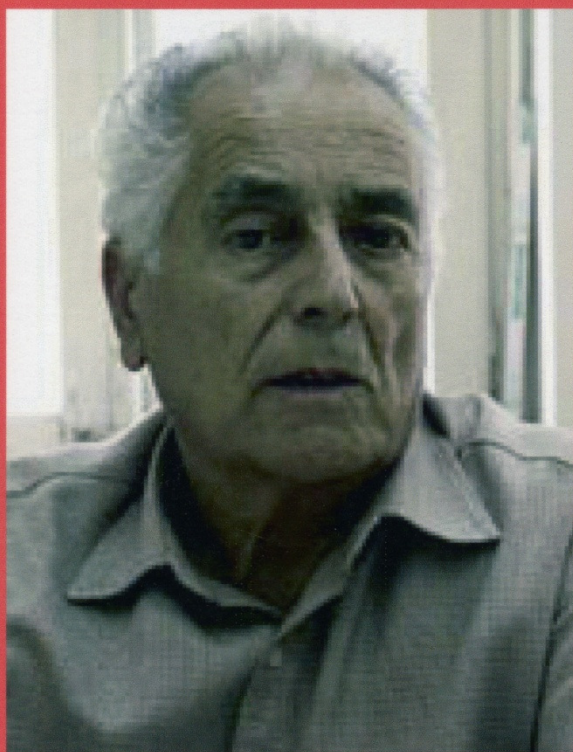
Quadern del "Casteller"

Ciberquadern electrònic d'història dels castells humans

ISSN: 2013-4231
Any 11

www.elcasteller.cat
Època: 1

Email: jclif@elcasteller.cat
Núm. 4 agost 2010

"Pep de Nulles"

**Conversant amb
el Sr. Josep Solé Salesas
(àlies) *Pep de Nulles***

**L'artífex i co-fundador d'una colla
castellera a l'any 1946.**

(D'aquesta nova agrupació esdevindria la formació de la Colla
Vella actual)

Cap secció d'aquest material pot ser reproduïda, en format electrònic, imprès o qualsevol altre tipus de suport existent, inclòs el fotocopiats o gravació de veu sense l'expressa autorització de l'autor.

L'autor es reserva el dret de modificar i/o actualitzar qualsevol data apareguda en aquest treball. El contingut d'aquest treball no pot ser modificat o alterat sense l'autorització escrita del seu autor.

Aquest treball ha estat editat en format PDF per la seva millor facilitat de lectura i impressió.

©Copyright 2010

Quadern del "Casteller" by Joan Climent Ferré
Is licensed under a Creative Commons
Based on a work at elcasteller.cat

ISSN: 2013-4231

Conversant amb "Pep de Nulles"

L'artífex i co-fundador d'una colla castellera a l'any 1946.
(D'aquesta nova agrupació esdevindria la formació de la Colla Vella actual)

Entrevista realitzada per Joan Climent

Sumari:

- L'Entrevista	5
- Comprovació de les fonts orals	14
- Entrevista a diversos castellers	16
- Altres testimonis (entrevistes no publicades)	21
- Fotografies	27
- Post Data	28

L'entrevista que els hi oferim a continuació fou publicada als setmanaris El Pati i El Vallenc, de Valls el dia 18 d'octubre de 2002.

Era el 19 de desembre de l'any 2001 quan ens traslladàrem a casa del Sr. Josep Solé Salesas per tal de conèixer de primera mà, molts fets que passaren l'any 1946.

(a) *Pep de Nulles* als 74 anys

Vàrem passar al menjador i molt amablement ens invità a prendre una beguda.

Persona tranquil·la, afable, cordial. Amb les seves explicacions, però, demostrà tant entusiasme com si estigués vivint novament aquella situació dels anys 46,47 i 48. El fet que explicarà és inèdit per molta gent, encara que el que narrarem, algú ja n'està assabentat. La imatge d'ell, de pocs anys enrere, era ben característica, sempre amb la seva pipa de fumar que no deixava mai.

Però.....qui és aquest *Pep de Nulles*? *Pep de Nulles*, l'any 1946, era un jove d'entre 17- 18 anys, inquiet i que li agradaven els castells.

(b) *Pep de Nulles* de jove

En *Pep de Nulles* és en **Josep Solé i Salesas**. Va néixer a Nulles el 6 d'agost de 1928 i és el petit de cinc germans. Arribà a Valls als 10 anys amb els seus pares. Van anar a viure al carrer del Carme, avui és el núm. 1, situat, més o menys, davant de "Ca Tarència" i de "l'Agustinet de Reus" pels qui se'n recorden.

Més endavant anà a treballar a "Cal Pebroter" renom de la família Vilanova, castellers de la Colla Nova, antic nom de la Joves Xiquets de Valls i actius a l'actualitat.

En Josep Solé Salesas (àlies) *Pep de Nulles* diu:" Quan estava treballant a "cal Pebroter" (estem situats als anys 40) el dos germans l'Anton i l'Enric Vilanova sempre estaven insistint que formés part de la seva colla. (recordem que des del 1939 fins el 1947 aquesta era la Colla Xiquets de Valls, unificada,-colla Nova i Vella d'abans de la guerra- l'única que hi va haver fins el febrer de 1946). Jo sempre els hi deia que portava una altra intenció. Em passaven moltes coses pel cap. Jo tenia entre 17 i 18 anys. En aquesta època hi havia jovent de la mateixa edat que jo que no havia fet mai castells i que també començaren a fer-ne dins a la Colla Xiquets de Valls, com Ramon Tondo Serra, que hi anà poc temps, com *Pep de la Llet*, els bessonets, etc. Però, jo no ho vaig fer. Jo portava una altra idea."

(c)

(d)

En Ramon Tondo Serra als 17-18 anys -----En Josep Solé Salesas , als 17-18 anys

En *Pep de Nulles* en viure al carrer del Carme havia fet molts amics, entre ells en Ramon Tondo Serra, que també vivia al mateix carrer, amb qui tingué, i té, una gran amistat. També en Ramon Plana Lari que vivia al carrer dels metges, i sempre es veien als quatre cantons del carrer del Carme. En Ramon Tondo, avui, té 74 anys i viu a Barcelona. L'última vegada que parlàvem amb ell a casa seva, el dia 6 de gener del 2000, i també el 31 de març de 2002, ja ens explicava el que està dient en *Pep de Nulles* ara mateix.(Per cert, ens donava records pel Pep, per l'Isidre Masoni i pel Ramon Plana). Afegeix que ell va fer tots els castells al terç al castell de set i a quarts als intents de dos de set que carregà i l'intent de quatre de vuit. El pilar no

el volia fer mai perquè li feia pànic. Amb l'Isidre Masoni Sans, també eren grans amics.

Pep de Nulles: “Jo vaig ser l'impulsor i el qui va proposar crear una colla castellera juntament amb els que he dit més amunt per anar fer castells pels barris. Volia crear una colla tota de jovent, i així va ser. Era gent que no havia fet mai castells, per tal de desvincular-la de la que ja existia, la barreja que deien, perquè com sabeu hi havia els castellers de la Colla Nova i Vella d'abans de la guerra civil. No en volíem saber res, sempre vèiem que es discutien. Me'n recordo que anàvem a l'Hort dels Alls a veure com assajava aquella Colla. Com que nosaltres coneixíem el jovent d'aquell temps vàrem anar a parlar amb ells per tal d'incorporar-los. Era jovent que no tenia res a veure amb els castells. Varen venir, en Titu Mallorquí, Isidre Masoni “de la Carn”, Joan Pasalaigua Coll, Benito Ibàñez, Garcia de la Creu Roja, els germans San Nicolás, etc. Força gent jove. També vam anar a buscar a l'Arturet per ser de la Junta. (Hem de tenir en compte que el jovent que s'integrava a la colla Xiquets de Valls, unificada, hi anava per fer castells deixant de banda si havien castellers de la Nova o de la Vella. Eren joves i tot això no ho sabien). Més tard, a la Colla que estàvem creant, s'hi afegiren molta més gent com l'Agustenc, Joan Guinovart Escarrè, els Cireres, Jaime Viñas (a) *el de la sindical*, etc. Més tard s'incorporà el meu germà en Ramon “Ramon de Nulles” pare del que fou president de la Vella actual, en Pere Solé. (Per cert que el Pere, tot això que estic explicant, ja n'estava assabentat de fa temps). Tots els que formaven aquesta colla des del començament no havíem fet mai castells. Partíem de zero. El nom que tenia per a la Colla era el de “Els Joves de Valls”, sense afegir res més. Una Colla totalment diferenciada.”

Tot seguit, li ensenyem la llista de castellers que formen part de la Colla en el llibre de la Colla Vella actual, Vol. I, pàg. 17, en el que diu :”castellers que reorganitzaren la Colla Vella el 1947 i no havien anat mai als castells”, i ens comenta que “aquests són els que començaren la colla de zero i que aquests no reorganitzaren res, entre els quals hi estic jo. L'any 1947 el veure que ja hi havia una colla que funcionava plena de jovent la gent anava venint, però nosaltres la vàrem crear el 1946. La Colla com a tal començà a funcionar el febrer de 1946 amb la intenció de ser la Colla “Joves de Valls”, perquè tots érem joves. No n'hi havia cap de gran.”

“Aleshores en Ramon Tondo, el Titu i jo vàrem buscar una persona que pogués entrenar la canalla, el pom de dalt i quarts. Havia de ser un home experimentat. Vàrem anar a buscar el “groc de l'Escolà” conegut com “Sisquet el groc” en Francesc Fàbregas Llaboré (molts el confonen amb “Sisquet de l'Escolà” que era el seu pare en Francesc Fàbregas Mialet,- els autors). Un cop convençut calia buscar un lloc per assajar. Vàrem anar al Bar Bruch a veure a l'Anton Marimon perquè ens deixés entrenar a sota la plaça del Blat. Sabíem que era un lloc per un temps determinat ja que sota la plaça les voltes eren molt baixes de sostre i no podíem

tirar més amunt. En aquella època hi havia l'Alcalde Fàbregas que no ens donava massa facilitats i posava entrebancs per a assajar. Ell volia que forméssim part de la Colla Xiquets de Valls. Més tard, buscàrem un altre local. Provàrem un cert temps a ca Roberto Rodón que tenia un molí d'oli a la muralla de St. Antoni. Després a ca Peret Poblet, casteller de l'antiga Colla Vella que ens deixà un local seu. També vam haver d'abandonar el lloc i ens traslladàrem al passeig de l'Estació, a l'altura de ca Moncunill, a l'aire lliure. Finalment seria la Sala de la Cooperativa agrícola la que més perduraria.”

En Josep Solé Salesas (a) *Pep de Nulles* tot posant coratge i entusiasme, ja que mai no havia pogut explicar-ho obertament i trobant-se immers en aquella situació, continua...

“Això no acaba aquí. Teníem un problema. No hi havia vestimenta, ni camisa, ni pantalons, ni mocador, ni faixa, però calia sortir uniformats. *Pep de la Llet*, en Gasque, que també havia començat a fet castells feia poc amb la Colla Xiquets de Valls, i que era jove com nosaltres, s'integrà a la Colla de moment “sense nom” perquè feia relativament poc temps que estàvem funcionant. Ell, amb en Ramon Tondo Serra, Titu Mallorquí i jo vàrem anar a Ca Cañellas. Havíem de fer unes 30 camises i la resta del vestuari i no teníem diners. Un pacte entre les dues bandes acabaria amb una solució. Ho pagaríem per mitjà de les actuacions castelleres. En aquells mesos es feien castells per les festes majors dels barris valencs. Demanàvem fer actuacions pels barris duran tots els dissabtes de cada mes sense cobrar res, però sempre ens donaven alguns diners que servien per anar pagant la roba de mica en mica. El color de la camisa fou la que porta l'actual Colla Vella, rosat fort, que és la que nosaltres triàrem per tal de diferenciar-nos de la camisa de la Colla Vella d'abans de la guerra que era el rosat clar.”

(e)

Pep de Nulles continua: “abans de fer la primera sortida, el 15 de setembre de 1946 a Cabra del Camp, la Colla encara no tenia nom. Un dels castellers que s’incorporà abans d’aquesta sortida fou en “Pau de Parés” Pau Parés Plana. Aquest vingué a la colla per poder pujar als castells, perquè amb l’altra no hi tenia lloc. Pujà a segons. Fou una persona que després col·laborà molt amb aquesta nova colla. El seu fill Francisco pujà a terços.”

Mai hi va haver la intenció de posar el nom de Colla Vella, això vingué després com explicaré. Nosaltres des del principi ja ens havíem diferenciat del tot, fins i tot amb el color de les camises.”

(f) Josep Gasque (a) *Pep de la Llet*

La primera sortida a Cabra fou dirigida per *Pep de la Llet* a qui es donà la confiança. Més endavant agafà la direcció Pau de Parés. En *Pep de la Llet* començà als castells amb la Colla Xiquets de Valls de molt jove i no era ni de l’antiga colla Nova ni de la Vella. Era de l’única colla que hi havia abans del 1946. A més anaven als castells, perquè els hi agradaven i tant els hi feia si havia castellers d’una i l’altra colla.”

“El 1947 vàrem fer varies sortides; el mes de gener vàrem anar a St. Joan de Deu, (1) a la Cooperativa dels Pagesos a Valls (2). Per la Candelera, el 2 de febrer de 1947, la Pl. del Blat, a Valls(3) vàrem actuar davant d’un Ajuntament buit. No hi havia ningú. L’Alcalde Fàbregas no ens recolzava, no estàvem dins el Patronat de Castells; recordo que vàrem fer el cinc de set, el quatre i tres de set, dos de sis i pilar de cinc. També diré que la meua colla estava recolzada pels “requetès” (4) a través de J. Guinovart, Cireres, etc., que a més de recolzar la sortida de la Colla per la Candelera, també van fer tot el possible per actuar a Montserrat (5). A Valls, per St. Joan (6) també vàrem sortir; a Vilallonga també hi vàrem anar, allí començà el meu germà Ramon (a) *Ramon de Nulles* (7), etc. Amb l’actuació casteller de Sitges (8) es pagava el deute pendent a Ca Cañellas per la compra del vestuari casteller. Després d’aquesta actuació (24.8.1947 l’autor) en Josep Nolla, tintorer, començava a treure el cap per la Colla. (En Josep Nolla i Batista, l’any 1947 tenia 44 anys- i les camises es van fabricar a Ca Soriano amb la roba de Ca Cañellas. l’autor)”

(g) Josep Nolla Batista, el 1947 tenia 44 anys

En *Pep de Nulles*, (19 anys) impulsor i un dels creadors d'aquesta nova colla castellera, que en aquestes alçades encara no tenia nom, tenia força de decisió dins del col·lectiu. En Nolla l'hi proposà que si volia posar el nom de "vella" portaria uns quants castellers que anaven a l'altra colla. En Josep Solé Salesas (a) *Pep de Nulles* li contestà en un dels assajos al local de la cooperativa agrícola que la "seva colla" no podia ni volia pagar les camises d'aquests castellers ja que no volia endeutar l'agrupació. Si volia incorporar aquests castellers procedents de l'altra Colla, la roba que la pagués ell. (L'altra era La Muxerra, ja que la Colla Xiquets de Valls, unificada, va prendre aquest nom oficialment el dia 19.3.1947 per haver-se creat la nova colla i la premsa valenciana s'anticipava d'aquest fet el 15 de febrer del mateix any. (Juventud núm. 212, 15.2.1947- l' autor).

A partir de la incorporació d'en Nolla començaren a venir les desavinences dins l'agrupació.

"Quan vam anar a Montblanc encara no teníem nom.(9). Tampoc no en tingué per Sta. Úrsula, a Valls (10) i el nom de "Els Joves de Valls" anava perdent força, perquè anaven incorporant-se els castellers de la dissidència de la Colla La Muxerra i algun casteller de la Vella d'abans del conflicte bèl·lic del 36 que no participaren a la Colla Xiquets de Valls, perquè veieren que podien fer castells sense tenir d'anar a l'altra agrupació existent. En Nolla fou una peça clau. Aleshores, ja no fou possible, donat el seu fort caràcter, i que, a poc a poc, es feia l'amo de la colla i arraconava als que l'havíem creat."

En Josep Solé Salesas continua explicant tot aquest fet ben serè, tranquil però amb èmfasi després d'haver passat quasi bé dues hores.....".

(h)

També recordo que a finals d'any vam anar a St. Joan de Deu a Barcelona(11) i vam fer castells de set i de sis. Seguíem sense un nom concret i ens coneixien pel nom del qui portava la colla." Aprofitant l'avinentsa, el qui subscriu comenta al Sr. Josep Solè Salesas, el que consta escrit al setmanari Juventud del 20 de desembre de 1947 núm. 257 a Cartas al Director feta pel Sr. José Nolla, el qual sense entrar en el contingut de la mateixa direm que s'expressava així: (...) la "Colla" que dirijo....(...) mi "colla" de Xiquets de Valls, (...) Nolla y Rodon, dirigentes de la "Colla"(...) En *Pep de Nulles* ens comenta que no li estranya res ja que en Nolla s'anava fent l'amo de la Colla pel fet d'haver portat una desena? de castellers, li donava dret a tot.

"L'any següent (1948) vam anar a Salomó (12). Vàrem actuar, també, per St. Joan (13). Crec que va ser o per Vilafranca o pel Concurs de Reus, no ho recordo exactament, que en Nolla negociava el nom de Vella (14). Per St. Fèlix a Vilafranca es documenta Colla Vella-Rabassó (15). Al setmanari El Penedès del 28.8.1948 anuncien Xiquets de Valls (Nova i Vella). Al Concurs de Reus el 1 de novembre de 1948 també Colla Vella-Rabassó. A Vic, (això era el juny de 1949,-l'autor),(16) anuncien el nom nou de Vella. A Vic es provà el dos de set, en el qual hi posàrem l'aixecador, el meu germà en Ramon anava a segons i jo a quarts. En aquesta festa i havia Franco al balcó de l'Ajuntament. Jo vaig portar el pilar de cinc al balcó anant a terços. Aquesta actuació de Vic fou l'última que vaig fer amb la Colla per moltes diferències amb en Josep Nolla que aleshores manava i repeteixo s'havia fet l'amo de la Colla. Tenia un caràcter molt fort. Una d'elles fou que als fundadors d'aquesta colla, en Nolla, ens anava deixant de banda i no contava amb nosaltres i l'interès per la Colla anava desapareixent. El meu germà Ramon també plegà. Més tard, però, es tornà a reincorporar. Nosaltres teníem entre 18 i 20 anys i de grans pocs, els que varen venir després. En Nolla tenia 44 anys. Nosaltres érem joves sense experiència i ell, experimentat i més gran, es va apoderar de tot. Si nosaltres haguéssim sabut que els grans ens arraconarien de la Colla creada per nosaltres, els joves, no els haguéssim deixat entrar". Aquest paràgraf ho comenta amb una mica de tristesa per la forma que anà tot allò ja que mai hauria pensat que la seva colla aniria progressant d'aquella manera, quan el que pretenia des del principi era fer una Colla totalment diferent. En *Pep de Nulles* Josep Solé Salesas, era un bon pilaner i anava al terç al pilar de cinc. A tots els castells pujava a terços i els intents de quatre de vuit i dos de set anava a quarts.

(i)

Àngel Batet, de la Colla La Muxerra a la Colla Vella-Rabassó.

En *Pep de Nulles*, té ganes d'explicar més coses: “Hi hagué una època que la colla no podia fer els pilars quan jo vaig plegar, els hi costava força. Van negociar amb l'Àngel Batet, de Gavà, que anava amb la Colla La Muxerra (actual Colla Joves Xiquets de Valls) va ingressar a la meua colla quan ja li havien posat el nom de Vella-Rabassó. L'Àngel Batet no tenia roba de casteller. Va ser l'Esbert de Parés que va venir a casa meua i em va demanar si li deixaria la vestimenta ja que havia deixat d'anar a la colla. Em va dir que només seria per uns dies mentre en feien una pel Batet. Li vaig dir que seria amb la condició que la meua roba fos tornada. Encara que jo actualment no anés a l'agrupació la camisa, els calçotets, la faixa, el mocador eren meus, havia estat suat per mi i era el meu record, el record d'haver fet les camises i proposar crear una colla i ser un dels fundadors.”

Continua...i amb una mica d'enfado diu: “La vestimenta no tornà mai més. Hi havia la possibilitat de tornar a l'agrupació més endavant. Però, degut a aquest fet, aquí s'acabà tot.”

La imatge de l'Àngel Batet a dalt dels castells amb els camalls curts sota els genolls amb el mocador penjat al costat no era res més que a ell, els camalls, li anaven curts. Al *Pep de Nulles* li anaven a mida. Anaven lligats a sota als turmells. Comenta: “Era la meua roba suada que mai més vaig recuperar.”

El nom que avui porta l'actual Colla Vella dels Xiquets de Valls no té res a veure amb Colla Vella d'abans de la guerra. Aquest grup de persones que hem explicat al començament de tot no havien fet mai castells i no havien anat mai en cap colla, excepte uns joves de l'edat d'en *Pep de Nulles* que començaren anar als castells amb la Colla Xiquets de Valls, unificada, pels voltants del 44, 45 ó 46. “La vàrem crear nosaltres, un grup de xicots que jugaven als quatre cantons del carrer del Carme i imitaven a la Colla Xiquets de Valls, unificada, que s'entrenava a l'Hort dels Alls. Érem els nous castellers. Vàrem fer la primera sortida a fora de la ciutat a Cabra del Camp l'any 1946 fins que, més tard, uns quants de la Vella s'hi van afegir. Van trobar una colla de jovent que ja existia i si varen incorporar. Els Nolla i companyia no la varen crear ni reorganitzar.”

Quasi bé, són les onze de la nit, quan donem per acabada aquesta conversa amb el casteller Pep de Nulles, el qual li donem el nostre agraïment pel seu testimoni; un testimoni important d'un fet important. Un casteller de 73 anys, amb una ment molt clara i actualment oblidat. Creiem nosaltres que el Sr. Josep Solé Salesas es mereix un reconeixement per part de la Colla Vella actual, ja que gràcies a ell i uns quants més, avui existeixen com a tal.

Comprovació de les fonts orals:

(1) No va ser al gener. Fou el dia 10.11.1947 al Asilo de St. Juan de Dios, de Barcelona se organitzà un festival, en la que participà la "la Colla de Xiquets" que dirigeix Gasque y Nolla levantando(...) (Juventud, 15.11.1947, núm.252)

(2) 17.1.1947, Sala Sdad. Agrícola: "la colla de castells recentement constituïda" va fer, el dos de sis, el tres de sis per baix i altres (Juventud, núm. 209, del 25.1.1947)

(3) 2.2.1947, Pl. del Blat, Valls. Presentació oficial: "la nueva colla de castellers" recentement constituïda, va fer el tres i quatre de set, dos de sis.....(Juventud, 8.2.1947).

(4) Requetès: Grup de combatents carlins. A partir de la II república, es preparaven militarment i s'organitzaven en "terços". Participaren a la guerra civil de 1936-1939. Branca militar del Carlisme. (Gran Enc.Cata.V.12,pàg.503) A Valls, el carlisme, representaven el que avui en diríem, l'extrema-dreta.(...) No podien admetre res que fes olor de liberalisme.(...) Eren obstinats, implacables, i, no cal pas negar-los-hi, valents, alguns fins a la temeritat.(...) Cada partit comptava amb un elenc de joventut. No crec pas que ningú dels joves anés pel carrer amb una arma a la butxaca. Dels carlins, no m'atreuria a suposar-ho.(Valls: la Guerra Civil,-quan no hi havia pau ni treva- 1936-1939, per Ferran Casas-Mercadé.pàg. 42, 1982 Institut d'Estudis Vallencs

(5) 20.4.1947, Montserrat: "La colla de "Xiquets de Valls" hace poco creada, se desplazará a Montserrat con motivo del homenaje a su excelsa Patrona del Tercio de Montserrat, el glorioso tercio de Requetés. Varen aixecar el quatre de set, el dos de sis i el pilar de cinc, intentaren el cinc de set. (Juventud, núm. 221, 19.4.1947).

(6) A Valls, per St. Joan, el dia 23.6.1947, completes: "la otra colla" feu el quatre i el tres de set, dos de sis i fracassant per tres vegades amb el pilar de cinc. Dia 24, "la otra colla", cinc de set, tres de set per baix, i fracassà dues vegades el quatre de set amb el pilar al mig, una amb el dos de set i una amb el pilar de cinc. Aplausos sinceros para la juventud de la "otra Colla".(Juventud, núm. 231, 28.6.1947).

(7)"La Colla de Parés" participà a Vilallonga: tres i quatre de set, dos de sis, pilar de cinc i pilars de quatre (Juventud, núm. 237, 2.8.1947) la dirigia Pau de Parés.

(7bis) 15.8.1947 ...La Colla que dirige Pau de Parés no va a Solivella.....(Juventud, núm. 239, 15.8.1947)

(8) 24.8.1947,la Colla que dirige el joven casteller Jose Gasque, actua a Sitges: Aixecaren castells de sis. (Juventud, núm. 240, 23.8.1947).

(9) 8.9.1947. La Colla de Gasque, hizo una actuación a Montblanc: cinc de set, tres de set per baix, quatre de set amb el pilar al mig, i altres i el pilar de cinc. (Juventud, núm. 242, 6.9.1947)

(10) 26.10.1947 Valls, Sta. Úrsula "La otra Colla de Gasque y Nolla" .....Juventud, núm. 250, 1.11.1947

(11) 10.11.1947 Asilo de S. Juan de Dios, Barcelona: La Colla de Xiquets que dirigeix Gasque y Nolla, van fer el cinc de set, tres de set per baix carregat, tres de sis net, dos de sis, quatre de set i pilar de cinc.....(Juventud núm. 252, 15.11.1947)

(12) 3.5.1948, Salomó: La otra colla de xiquets.....(Juventud, núm. 277, de 18.5.1948)

(13) 24.6.1948, Valls, St.Joan: ....la capitaneada per Nolla y Gasque.....(...) es va intentar el quatre de vuit(...) (Juventud núm. 284, del 26.6.1948)

(14) 1-nov.1948, II Concurs de Castells, Reus: la Colla Vella-Rabasso.....(Juventud,núm. 303, del 6.nov.1948)

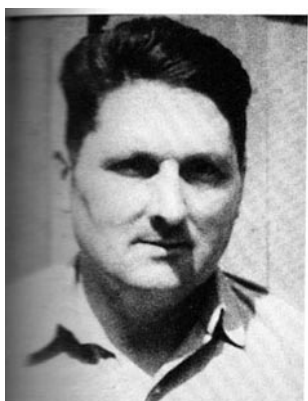
(15) Hi ha un document al Museu Casteller de Catalunya, d'una carta amb membret de Colla Vella-Rabassó, Xiquets de Valls, que s'ofereixen per actuar a Vilafranca el 30 d'agost del 1948, signada pel Juan Mallorquí "titu". ....Pueden dirigirse a José Nolla, Calle S. Antonio, 38 (tintoreria) y a Pablo Parés, Calle de la Virgen del Lledó, Valls.....Ja començaven a utilitzar aquest nom sense ser oficial ni reconegut pel Patronat ni Ajuntament de Valls. Aquí el setmanari Juventud 4.9.1948, no.294, sobre l'actuació a Vilafranca l'anomena "la Colla vallense de Nolla". Quan en Fc. Blasi Vallespinosa en el seu llibre fet el 30 de setembre de 1948 menciona el nom de Vella, és, perquè ja tenia aquesta informació. Recordem que en Blasi formava part del Patronat dels Xiquets de Valls

(16) La Colla Vella de los Xiquets de Valls, tomarà en los festejos que el próximo 5 de junio celebrará en Vich con motivo de la Clausura del Congreso Internacional de Apologética y como actos conmemorativos del centenario de la muerte de Jaime Balmes.(Juventud núm. 330, del 14.6.1949)

Nota: -En Ramón Tondo Serra, de 74 anys, un dels creadors de la nova colla, en el Llibre de la Colla Vella actual, pàg. 17 no hi figura per res. Hi és anotat, en canvi, el nom de Josep, que creiem el seu germà, encara que el seu nom és Josep Maria, i aquest mai va fer castells i mai anà en cap colla casteller. En la pàg. 28 del mateix llibre, hi ha la fotografia d'un dos de set, carregat, i també hi consta a quarts, en Josep Tondo Serra. Volem fer notar que entre altres errors existents en el llibre, fou el seu germà el Ramon (Anton,Tomàs) Tondo Serra, nascut a Valls, a les 7 del mati del 25 de desembre de 1927, qui començà anar als castells. Tres anys després de la creació de la colla, en Ramon va anar a fer la mili a Barcelona i ja no tornà més. S'hi quedà a viure i a treballar-.

Entrevista a diversos castellers

Al marge de l'entrevista amb el casteller *Pep de Nulles*, hem pogut copsar la narració d'altres testimonis que encara viuen actualment i que van participar en aquesta "nova colla de castellers" així com a altres castellers de la Colla Xiquets de Valls anomenada més tard La Muxerra que van viure tot aquest afer. Tots ells coincideixen plenament amb la narració del Sr. Josep Solé Salesas. Aquests testimonis, tots ells ja entrats en anys, alguns ens han demanat que, avui, encara que aportin la seva narració testimonial d'aquells fets no els hi surti publicat el seu nom per possibles represàlies de la seva colla. Nosaltres ho respectem. També n'hi ha de l'Arboç.

(j) Josep Nolla Batista

En l'entrevista efectuada a l'any 1980 per Josep Mª Rodón Barrufet al reusenc **Josep Nolla i Batista**, (nat a Reus el 1903) tintorer establert a Valls passada la guerra civil del 1939 en l'època de l'Alcalde Fàbregas, en un dels paràgrafs de la conversa sobre el naixement de la colla vella, comenta: (...)vam decidir anar a veure el Governador Civil que era Labadie Otermin. Jo vaig ser l'encarregat d'anar-hi. Era bastant seriós, però va ésser correcte amb mi. El dia que m'havia concedit (estava fent molts passos per anar-lo a veure) em va rebre dient-me que tenia informes de l'Alcalde de Valls contraris que hi hagués més d'una Colla perquè tornàriem a ser els de la dreta carlina i els d'esquerres..

Em va preguntar: *Tienen Vdes.alguna mancha?* I jo vaig dir: *Una de muy grande, Excelència, nosotros somos afectos al glorioso Movimiento Nacional.* Ell em va replicar: *Pero esto no es ninguna mancha, esto enaltece.* Jo vaig contestar: *Pues fíjese Vd. a pesar de esto, no nos dejan salir para hacer castells. Nuestras familia fueron perseguidas durante el período rojo y muchos de los nuestros pertenecen a la comunión carlista, de Tomás Caylá.* De fet Guinovart n'era l'ajudant i això calia aprofitar-ho... Al final ens van deixar sortir. Cloles ens va ajudar molt. (...) El nom va ser Vella-Rabassó.

(k)

(l)

(m)

Anton Vilanova a l'any 1933 /Anton Vilanova, durant l'entrevista/Anton Vilanova a l'any 2001

Un altre dels testimonis el Sr. **Anton Vilanova Mateu** (a) **Pebroter** ens aporta la informació següent:

L'Anton Vilanova Mateu,(a) *Pebroter* casteller de la Colla Nova des de l'any 1929, passant pels noms de Colla Xiquets de Valls unificada, Muxerra i actualment actiu a la mateixa colla amb el nom de Joves Xiquets de Valls. Ell participà amb el primer quatre de vuit que es descarregà en l'època de la Renaixença el 1933 a Vilafranca i en els dos primers tres de vuit carregat del segle XX el 1934 i 1935, i el dos de set,...

Avui l'Anton té 85 anys i té una ment molt clara i físicament està fet "un xaval". Ens comentà ja fa temps que... "el *Pep de Nulles* i tota la família treballava a casa meva. Teníem el Pare i els fills en Pere, en Ramon i el Josep. Jo anava amb la Colla única que hi havia que se li deia els Xiquets de Valls i a dins hi havia els castellers de la Nova i de la Vella d'abans de la guerra. En Josep era molt amic del Ramon Tondo Serra que sempre estaven junts al carrer del Carme, també amb el Ramon Plana "Ramon de Cogull". Ells anaven a veure com nosaltres assajaven la Colla a l'Hort dels Alls i ens imitaven. Jo li vaig dir a en Josep, que perquè no venien amb nosaltres. El meu germà Enric encara insistia més. Ell em contestà que no, que volia fer una altra cosa. Ell i el Ramon Tondo Serra són l'ànima d'aquella colla de jovent que van començar del no res a fer castells. Tota aquella canalla, que ben aviat van ser molts, cap d'ells n'havia fet de castells, excepte algun que anava amb nosaltres. Per cert que el Ramon Tondo Serra també va venir poc temps amb nosaltres. Nosaltres estàvem involucrats amb el "Movimiento" no teníem més solució. Encara que dins la nostra "Colla" hi havia també gent d'esquerres...però!. Era fruit d'aleshores. Temps més tard, s'hi afegiren en aquella colla de jovent el *Pep de la Llet* i el *Xamali* que també eren joves com ells, encara que havia començat amb nosaltres. Aquests volien fer una colla diferent, allò... diferent del que hi havia. L'Alcalde Fàbregas, però, no els hi donava massa facilitats, perquè volia que formessin part de la nostra Colla. Quan s'hi afegiren gent més de dretes, els Cireres, Guinovarts, etc. juntament

amb el tintorer, tot allò canvià molt. Aquell jovent no volien pas posar el nom de colla vella no ho pretenien pas. Volien fer castells i buscaven una cosa diferent. Inclús la camisa era diferent. El que passa que el destí els hi feu una mala passada. És per això que la Vella actual no té perquè celebrar 200 anys, perquè no els té. Ells tenen 50 i pico d'anys. Es van apoderar d'aquella canalla i els més veterans van sortir amb la seva. Que no veieu que la gent de la Vella es van quedar tots amb nosaltres, excepte uns pocs que van marxar? L'autèntica colla castellera que té continuïtat som nosaltres que ja venim d'abans de la guerra fins ara a l'actualitat! A més hem d'afegir els castellers de la Vella. El Pep de Nulles diu tota la veritat.”

(n) Joan Secall Roig

En **Joan Secall Roig** (a) **Roig del Carrer Nou**, casteller de la “Colla” que portà els noms de Nova-Xiquets de Valls-Muxerra-Joves, nat el 29 d'agost de 1909 té una memòria fantàstica però la seva visió és molt dolenta. Avui viu a la Residència Alt Camp de Valls i té 92 anys. El dia 12 d'abril del 2001, en una xerrada que tinguérem, entre altres, ens comentà que ell sempre ha anat en una sola colla amb la camisa vermella des de què va començar ha anar als castells. Sobre el tema ens comenta: A l'any 46 hi havia una colla castellera de jovent que no els havíem vist mai fer castells i tots eren joves. No els hi veiem futur. Hi havia en Ramon Tondo Serra que feia poc venia amb nosaltres. Nosaltres érem de la Colla del Blanco. L'any següent pel sant de l'Alcalde ens van posar Muixerra. A aquella colla de joves hi va anar Pau de Parés que els va ajudar molt. Recordo el *Xamali* que era jove i venia amb nosaltres. No pujava gaire. Amb l'altra colla, que no sabíem com anomenar-la, va tenir ocasió de pujar. Quan portàvem el nom de Muxerra, no sé que va passar, però temps després el Nolla va venir a buscar uns quants castellers de la colla vella d'abans de la guerra, no gaires, i se'ls va emportar. Ah! amb nosaltres es van quedar tots els de la

Vella. Saps que estàvem junts després de la guerra fins ara? La gent en aquells temps no volíem problemes que ja en teníem prous. El que volia la gent era anar tirant.

Per acabar....la revista Fe i Vida, suplement a la Fulla Parroquial de la vila de l'Arboç núm.20, del dia 25 d'agost del 1949, publica un article baix el títol "La nostra Festa Major" signat per Miquel Anglí, Prve., en el que entre altra diu: (...) i la colla més acreditada dels autèntics Xiquets de Valls. (...) referint-se a la Colla La Muxerra que actuà per la Festa Major de l'Arboç. Quedava clar en aquella època quina era l'autèntica "Colla" castellera dels Xiquets de Valls. Des de fora de Valls aquest fet ja es comentava per les places castelleres. La Colla La Muxerra, que més endavant era coneguda popularment amb el nom de Colla Nova, nom d'abans de la guerra (cal veure els setmanaris forans, un exemple: El Penedès, 27.8.55, (...) Els Nens del Vendrell, La Colla Nova de Valls "La Muxerra" i Castellers de Vilafranca(...). El mateix setmanari en data 3.9.1955,(...) la Colla Nova de Valls "La Muxerra"(...)etc. etc aportació del vilafranquí Jaume Grau Enfrunts). És, doncs, aquesta colla castellera l'autèntica per la configuració dels seus castellers.

Cal remarcar que tots els castellers arbocencs que havien format part amb la Colla Vella d'abans de la guerra, passada aquesta, es quedaren tots amb la Colla La Muxerra. No anà cap a aquella colla plena de jovent, que el 1949, data d'aquest suplement, portava el nom de Vella-Rabassó.

Recordem finalment, que quant per St. Josep del 1947, la "Colla Xiquets de Valls" va ser anomenada La Muxerra pel Patronat dels Xiquets de Valls en Sessió del Ple (Primera reunió plenària) del mateix dia, en un dels punts s'acordà: Aceptar el nombre de "La Muxerra" que ha tomat la "Colla" que desde el 1939 viene actuando. (Setmanari Juventud, núm.218, del 29 de març de 1947). És a dir, amb caràcter retroactiu a aquella data.

(o)

Quan la Colla el dia 11 d'octubre de 1970 reprèn les seves activitats deixades el mes d'octubre del 1964 i per motius que no vénen al cas, quant a l'estiu del mateix any els castellers i altres es reunien al Bar Orient (avui desaparegut) ja es parlava de tornar-la a engegar (això passava abans del Concurs de Tarragona del 1970). La base de la "Colla" era els castellers que sis anys abans ja formaven part de l'agrupació i gràcies a l'impuls del jovent d'aquells moments i alguns veterans de la mateixa van anar a buscar-los per tal de reemprendre l'activitat castellera. No passà massa temps que ja la "Colla" tenia 115 castellers (castellers que es varen relacionar un a un en l'Exposició de la Colla a St. Roc, l'any 2000) més el jovent que s'hi apuntà, que van ser molts. Després de la primera actuació oficial de la represa per la Candelera del 1971, dos mesos després ja aixecava castells de set. El mes de maig del 71 prenia el nom nou de "Joves Xiquets de Valls". Abans i en l'actualitat, la "Colla", popularment, se la coneix com els "Muixerrillos" i algú dels antics encara utilitza el nom de Colla Nova en referència al passat de la Colla. (Per més detall veure "Els orígens de la Colla Joves Xiquets de Valls" als setmanaris El Pati i El Vallenc del 30.10.1998).

Altres testimonis (entrevistes no publicades)

(p) Ramon Fontanillas Subielos

La informació facilitada el més d'octubre de 1998 pel casteller **Ramon Fontanilles i Subielos**, fill del que fou gran casteller i Cap de Colla en Ramon de Fontanillas Serra, i que avui té 76 anys (nasqué el 23.10.1926) i encara actiu a la "Colla" amb el nom Xiquets de Valls, la Muxerra i Joves Xiquets de Valls, va viure tot aquest ambient i ens explicà que quan a la Colla Xiquets de Valls, unificada, hi havia les dues colles, tots els castellers no tenien ocasió de pujar, ja que hi havia els llocs bastant fixos. Com que hi havia ganes de fer castells i no podien pujar, uns quants de la Vella van decidir marxar. Això ja se'n parlava per la Festa Major de St. Joan. Van marxar uns quants que no tenien lloc a la Colla i ells volien fer castells. No marxà massa gent, la resta de la Vella es quedaren, doncs ja s'hi trobaven bé. El que passà és que els que anaven al davant com Josep Nolla, van moure cel i terra per tal de poder marxar i fer castells. Això fou el 1947. Un exemple era que el *Xamali*, que deuria tenir uns 19 ó 20 anys, volia pujar als castells, però no hi tenia lloc, per dir-ne un. Hi havia l'Angel Tondo que va ser per un temps cap de colla.

(q)

Fermí Pradies, de petit amb Pere Mariné Mateu, castellers de la Colla Nova dels Xiquets de Valls (Joves Xiquets de Valls).

(r)

Fermí Pradies ja jubilat

Entrevista amb el casteller de la “Colla” NOVA, Xiquets de Valls i Muxerra, en **Fermí Pradies i Martí**, (neix el 04.01.1922). El 8 de maig de 1998, ens explicà que ell va començar anar amb la Colla NOVA el 1931 i pujà d’enxaneta, aixecador, de dosos i quint. Va anar al “quatre de vuit” de 1933 a quints als 11 anys. Amb el temps ha anat baixant fins els baixos del castell. Després de la guerra, anà de baix.

Pau de Parés, líder, volia fer pujar al *Xamali* al terç del castell de vuit i el “Blanco” no l’hi volia posar.

Com que hi havia una colla de jovent que feien castells pels barris de Valls, Pau de Parés anà i participà força en aquella nova colla que ja el 1946 funcionava.

En aquella època, màxim que van marxar de la Vella van ser 10 o 12 castellers, entre ells el Daniel Figuerola “Mateueta”. El Nolla va ser important. Va arregar uns quants castellers i se’ls va en dur. Això era pels voltants del 1947. La resta es van quedar amb nosaltres. Uns dels que tenien poder dins a la Vella s’hi van quedar com Lluís Montserrat (a) *Lluís de l’Hort dels Alls*, Josep Batalla (a) *Pep del Fèlix*, Anton Solé (a) *Burquet*, Josep Giro Serra (a) *Claret*, els germans Vallès, de l’Arboç, etc.

Entrevista amb el Sr. **Joan Pasalaigua Coll**, el maig del 1998: “Sobre el tema que em preguntes et diré que vaig anar en aquella Colla de jovent durant dos o tres anys. Hi vaig anar poc temps perquè no m’agradà massa com portaven la canalla i com evolucionava la colla. Quan la Colla Xiquets de Valls (unificada) assajava a l’Hort dels Alls, a prop d’allà hi havia un abeurador d’animals (pels qui no saben on era: estava situada a la Pl. del Portal Nou, cantonada Muralla del Carme amb la

Ctra. de Tarragona, on avui hi ha un edifici d'obra vista). Doncs darrera d'aquest abeurador veiem com la Colla Xiquets de Valls hi assajava com he dit abans i nosaltres no fèiem res més que imitar-los, però sense cap ganes d'anar a aquella Colla. Jugàvem. Teníem entre 16 i 19 anys. Perquè dic teníem? Érem varis xicots, en *Pep de Nulles*, el Ramon Tondo, que viu a Barcelona, l'Isidro Masoni, en Titu Mallorquí i altres que no recordo, i ja havíem format una colla sense nom. En Pau de Parés, *Xaconet* (components de la Vella), *Ros de Xamali* van venir més tard, en Nolla..... Vam anar als assajos que es duïen a terme a Ca l'Arturet i després a la Societat dels Pagesos, a dalt a la Sala de Ball. Jo hi vaig anar poc temps. Com evolucionava la Colla que havíem format no m'agradà". És per això que vaig plegar.

(s)

Joan Vallès Figueras, de l'Arboç

(t)

Joan Vallès i el seu pare Eduard Vallès pujant als castells amb la Colla La Muxerra o Nova (Joves Xiquets de Valls)

Conversant amb el Sr. **Joan Vallès Figueras**, fill de l'Eduard Vallès, de l'Arboç el dia 6 de maig del 2002. Eduard i Toribi Vallès van ser grans castellers que començaren amb la Colla Vella d'abans de la Guerra Civil. Després a la postguerra anaren en la Colla Xiquets de Valls unificada i en el moment del canvi de nom de la Colla pel de La Muxerra, els dos germans van continuar a la mateixa. El fill de l'Eduard, en Joan, també pujà als castells amb la Colla Xiquets de Valls, aquests ens comenta:

“Quan el 1947 la Colla Xiquets de Valls pren el nom de La Muxerra, tots els castellers que hi havia de la Vella i Nova d'abans de la guerra van continuar a l'agrupació. Hi ha pocs castellers, un grapat, que marxen per integrar-se a una colla plena de jovent que ja existia”.

(v) Josep Giró Serra (a) Claret

“En “Claret”, **Josep Giro Serra**, que era un dels de la Vella, es quedà per sempre. Tots els capdavanters de la Vella s’hi havien quedat i ell també. A més estava agraït amb la gent que el va treure de la presó i no tenia cap motiu per marxar. Mai anà a l’altra colla. A més el meu pare l'Eduard i el meu oncle en Toribi Vallès, que tenien molta representació dins la Vella foren dels que van influir a què els castellers d’aquesta colla es quedessin. A més el meu oncle, en Toribi, formava part del Patronat dels Xiquets de Valls. Aquella colla plena de jovent que Pau de Parés i Nolla s’hi ficaren, per a nosaltres, no hi teníem cap confiança..Tots els castellers de l’Arboç d’abans i després de la guerra que formaven part de la Colla, el 1947 quan hi ha el canvi de nom, ens vàrem quedar tots i no en marxà cap.”

Perquè posaren el nom de Muxerra? doncs senzillament per acontentar als castellers de la Vella i era una forma més perquè no marxessin.

Nosaltres li preguntem a en Joan Vallès.....Perquè no posaren Colla La Roser, ja que no era ni Nova ni Vella?. La seva contesta fou clara: “Qui sabia aleshores la història dels castells? Quatre persones? Pensem que en aquelles èpoques la gent no ho sabia tot això. La història castellera estava a les portes. Per tant els castellers de la Colla Nova no van dir res i ho van acceptar. No vol dir que algú n’estigués assabentat. A més la gent en aquell temps no volia problemes.”

Un altre testimoni és en **Pere Guasch Lirón**, vallenc, fill de Josep Maria Guasch, casteller de la Colla Nova Xiquets de Valls i considerat bon casteller.

Sobre el tema de la nova colla creada el 1946, el parentesc amb Lluís Lirón fa que la conversa sobre el tema sigui molt agradable. El Lluís li pregunta com va anar tot allò. En Pere Guasch li contesta que ell va començar anar als castells “amb aquella colla que ja feia mesos que funcionava juntament amb el *Ramon de Nulles*. Hi vaig anar per amistat amb aquell jovent que tots començàvem a fer castells. Érem els joves d’aquella època i ens agradava fer castells. Un dels que portava la veu a aquesta colla de jovent era el seu germà en *Pep de Nulles*. Me’n recordo que també hi havia en Ramon Tondo Serra dels que anaven al davant. Més tard va arribar Nolla i va començar a fer-se l’amo. Jo vaig fer varis pilars de cinc.”

En **Ramon Plana Lari**, (a) *Ramon de Cogull* neix a Valls el 15 de febrer de 1923. És amic també d'en Ramon Tondo Serra i del Josep Solé Salesas, també recorda aquella època: ell també començà anar als castells el 1946 amb tota aquella colla de jovent de 17-19 anys més o menys. A més eren veïns de carrer amb ells dos. “Vàrem començar a fer castells jugant, perquè vèiem l'altra Colla que assajava a l'Hort dels Alls. En *Pep de Nulles* era el que ho portava tot. Valia molt. Érem tots joves i volíem gaudir fent castells fins que van venir els grans. Arribà en Nolla i es va fer l'amo de la nostra colla. Més tard van començar a venir gent més gran i va començar a canviar l'ambient de la colla. Allò ja va ser diferent. Jo anava a baixos i en un dels assajos en Pau de Parés que més tard va venir a la nostra Colla, en un dels assajos, em va dir que jo serviria per anar a segons. Jo ho veia difícil perquè anava a baixos. En Ramon Tondo em digué que no em preocupés que ell aniria a damunt meu. Vaig fer un dos de sis. És tot el que he fet. No en vaig fer mai més cap. En Ramon i jo també érem molt amics. AH! amb Massoni de la Carn, també. Li expliquem que en Ramon Tondo ens donà molts records per ell. Fa molts anys que no es veuen. En Ramon Plana es posà a plorar. Uns segons més tard diu...En Ramon Tondo i Massoni de la carn al marge de fer castells, sortien sempre junts. Abans del 1981 jo ja havia plegat. Ell va anar en aquesta colla perquè coneixia als seus companys de barri i amics. Si en lloc de tenir les coneixences aquí les hagués tingut a la Colla del Blanco, segurament avui estaria en aquesta última. Uns segons després ens diu: fa anys que tu (l'autor) i jo ens coneixem i m'agradaria que, avui per avui, no publicéssiu res amb el meu nom. Digueu el que vulgueu, però no em mencioneu.. Com tu saps jo visc a les cases dels castells i ja sóc gran. No voldria ara que uns quants de la meva colla, pel que t'explico, em portessin problemes .....ja m'entens no?. Gràcies Sr. Ramon. (En Ramon Plana Lari, avui, té por de dir massa coses, deu n'hi do!). Això passava el 15 de maig de 2002.

Després de tenir l'article al setmanari vallencs per la seva edició, en Pep de Nulles es posà novament en contacte amb qui subscriu i li explicà que, a finals d'octubre de 2002, va trobar el carlí i casteller Sr. Joan Guinovart Escarré sentat a un banc públic a la plaça dels Alls i el va saludar: Li vaig explicar que sortiria publicat als diaris de Valls l'inici de la colla coneguda més tard amb el nom de Colla Vella. Guinovart me va comentar com va posar el nom a la Colla oficialment.

“Després del II Concurs de Castells a Reus, celebrat al recinte firal de mostres l'1 de novembre de 1948, hi va participar la colla creada per *Pep de Nulles* i Ramon Tondo Serra i que la junta que hi havia en aquells moments la va anomenar, per aquest concurs, colla Vella de Rabassó. De totes maneres ja feia algun temps que se'n parlava. Per aquest motiu la Junta va voler oficialitzar aquest nom per poder fer una subscripció per a la vídua del casteller i al mateix temps donar-li un nom.

En aquests moments Joan Mallorquí (Titu), Pau de Parés, Rafael de Migó i jo vàrem anar a Ca Dulçures a parlar amb el Sr. Octavi Roca, que era el vicesecretari del Patronat dels Xiquets de Valls, perquè fes de mitjancer o mediador davant de l'alcalde Fàbregas, ja que els dos eren bons amics. El motiu era perquè acceptessin donar el nom oficial de Colla Vella a aquesta agrupació i poder fer la recollida per a la vídua. L'alcalde va acceptar la proposta. Tinc que dir que en Nolla ni hi era en aquest grup de negociació.

A partir de llavors, la Colla ja seria coneguda amb el nom de Vella-Rabassó i es va portar a terme tot el tema per a la vídua i els seus fills del casteller traspassat. En aquest Concurs morí un casteller de la Vella-Rabassó”.

Fotografies

- (a) Fotografia d'en Pep de Nulles realitzada per Jordi Climent Ferré
  - (b) Fotografia cedida per Josep Solé Salesas (a) Pep de Nulles
  - (c) Cedides per la família Tondo Serra. És un detall de la fotografia on en Pep de Nulles està de perfil. St. Joan de Déu, 10 de novembre de 1947.
  - (d) Ramon Tondo Serra (cusí del qui subscriu) als 17-18 anys. Mor el 13.3.2008. Fotografia de la família.
  - (e) Cabra del Camp, 15 de setembre de 1946. Fotografia extreta del setmanari El Vallenc, 10.01.2001.
  - (f) Josep Gasque (a) Pep de la Llet. Detalla de la fotografia realitzada a St. Joan de Déu, 10.11.1947. Cedida per la família Tondo Serra
  - (g) Josep Nolla Batista. Detalla de la fotografia realitzada a St. Joan de Déu.....
  - (h) Fotografia de la Colla de Xiquets que dirigeix Gasque y Nolla..a Sant Joan de Déu, l'10.11.1947. Cedida per la família.....
  - (i) Àngel Batet Riello, casteller de la Colla La Muxerra (Joves Xiquets de Valls) i que canvià per anar a "La Otra". Part d'una fotografia extreta del llibre El Món Casteller Vol. I, dirigit per Pere Català Roca, Ed. Dalmau Editors.
  - (j) Extreta del Món Casteller, dirigit per Pere Català Roca
  - (k) Detalla d'una fotografia extreta del Món Casteller...
  - (l, s) -Fotografia per Joan Climent Ferré
  - (m, n, p) Fotografia per Jordi Climent Ferré
  - (o) Arxiu Colla Joves Xiquets de Valls
  - (q) Fermí Pradies (jovent) i Pere Mariné Mateu. (Col·lecció particular)
  - (r) Fotografia cedida per la seva germana Carme Pradies
  - (t) Fotografia cedida per Joan Vallès Figueras.
  - (v) Josep Giró Serra, ara amb la Colla La Muxerra (Nova o Joves Xiquets de Valls). Fotografia cedida per Ramon Barrufet.
-

Post Data

Després d'haver realitzat l'entrevista al Sr. Josep Solé Salesas i d'haver estat publicada als setmanaris de Valls l'any 2002, l'entrevistador va rebre una sèrie d'injúries i "*vejación injusta (causándole un sufrimiento moral como a cualquier persona se le podría causar)*" per part de dues persones conegudes d'aquesta colla vallenga a la qual hem aludit anteriorment. Per aquests fets greus, ambdues persones varen ser responsables criminalment d'una falta d'injúries segons l'art. 620.2 CP. Per aquest motiu varen ser condemnades pel Jutge del Jutjat d'Instrucció núm. 2 de Valls, en el Judici de faltes núm. 246/04 seguits per una falta d'injúries. La sentència núm. 203/04 va obligar als criminalment responsables a reparar els danys i perjudicis causats a l'entrevistador a indemnitzar-lo amb una quantitat de diners, al pagament de les costes per ser responsables i es decretà la publicació de la sentència, a costa dels condemnats, als mateixos setmanaris on l'entrevistador va ser injuriat. La sentència sortí publicada el 20 de maig de 2005.

Si hi havia algú que no estava d'acord amb el contingut de l'entrevista, s'havia d'haver dirigit a l'entrevistat i no a l'entrevistador ja que aquest últim el que fa és recollir la informació que li facilita l'entrevistat, tal com indica la sentència.

Quadern del “Casteller”

Ciberquadern electrònic d'història dels castells humans.

Director: Joan Climent = jclif@elcasteller.cat

Webmaster: Joan Climent

Fotografies de la portada: Josep Solé Salesas, de gran, per Jordi Climent Ferré.
Josep Solé Salesas, de jove, cedida pel mateix entrevistat.

Quadern del “Casteller” és una idea personal, pensada, dissenyada, desenvolupada i gestionada per Joan Climent. Hi ha la possibilitat de publicar treballs d'altres persones qui hi vulguin col·laborar sobre la recerca de la temàtica castellera amb el compromís de la rigorositat sobre el tema, de la citació de fons documentals i referències bibliogràfiques.

Quadern del “Casteller” està pensat per ser un monogràfic electrònic per la web en català, encara que hi cap la possibilitat d'expandir-lo en anglès.

Quadern del “Casteller” no s'ha marcat cap període per sortir a la llum. Apareixerà quan el treball que s'hagi de publicar tingui un contingut digne amb totes les referències bibliogràfiques i documentals.

Quadern del “Casteller” està pensat també pels cbersubscriptors. Aquelles persones interessades en rebre el quadern cada vegada que surti un nou número, només caldrà que enviïn el seu correu electrònic i se'ls hi serà enviat pel mateix conducte. No té cap cost econòmic.

Quadern del “Casteller” no garanteix les condicions o la correcta prestació dels serveis que aquella web ofereixi als usuaris d'Internet per terceres persones alienes a la nostra publicació, ni tampoc que aquests compleixin la normativa vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal i comerç electrònic. Tampoc es fa responsable dels possibles danys ocasionats per interferències, desconexions, virus informàtics, avaries telefòniques, sobrecàrregues, retards o bloquejos de la xarxa, o altres perjudicis del sistema electrònic, ni molt menys dels danys que puguin causar terceres persones mitjançant il·legítimes intromissions, fora del nostre absolut control.

Quadern del “Casteller” és una publicació independent i gratuïta i no es cobra preu ni retribució, ni tampoc es paga cap aportació.

WWW.elcasteller.cat